

VITÉZEK LAPJA

A VITÉZI REND
HIVATALOS
LAPJA

Hiszek egy Istenben. Hiszek egy hazában. Hiszek egy isteni örök igazságban. Hiszek Magyarország feltámadásában!

Vitézek Lapja XIV. évfolyam 2. szám, 2008. december

VITÉZAVATÁS a budavári Mátyás - templomban! 2008. szeptember 27-én

2008. szeptember 27-én, szombaton a zsúfolásig megtelt Mátyás templomban került sor a legutóbbi Vitézavatásra.

A Szent Korona fogadása és a Himnusz eléneklése után vitéz Bősze József nyugálományú ügyvezető törzskapitány köszöntötte a megjelenteket, és felkérte Spányi Antal székesfehérvári megyés püspök urat a szentmise bemutatására.

A Szent Korona fogadása

Ezt követően Dr. vitéz Várhelyi András főkapitány úr megtartotta ünnepi beszédét, majd átadta a Vitézi Rend kitüntetéseit. A vitézavatás eskütétellel vette kezdetét, majd halk orgonaszó kíséretében nevük felolvasásának sorrendjében a Szent Korona előtt elhelyezett imazsamolyra térdelve, a Vitézi Rend főkapitánya a pallossal vállukat érintve „**vitézzé fogadom**” elhangzásával Őket rendtársakká avatta.

v. Drahos István

A Főkapitány ünnepi beszéde

„Létem ha végleg lemerült,
Ki imád tücsökhegedűt?
Lángot ki lehel deres ágra,
S ki feszül föl a szivárványra?

Ki becéz falban megeredt
hajakat, verőereket?
Lágy hantú mezővé a szikla
csípőket ki öleli sírva?
S dúlt hiteknek kicsoda állít
káromkodásból katedrális?

Létem ha végleg lemerült,
Ki rettent a keselyűt?
S ki viszi át, fogában tartva
a szerelmet a túlsó partra?”

/ Nagy László: Ki viszi át a szerelmet /

**Kegyelemteljes, áldott karácsonyi ünnepeket kíván
a Vitézi Rend!**

**Nemzetes Magyar Gyülekezet!
Istent szerető testvéreim!
Dicsértessék az Úr, Jézus Krisztus!
Áldás, Békesség!**

Köszönöm, hogy több mint ezren eljöttek a 88 éves VITÉZI REND ünnepi szentmiséjére és vitézavatására! Ezen, négyezer főt és családot számláló, katonai hagyományörző rend nevében, testvéri szeretettel köszöntöm püspök urat, prépost főesperes urat, főtisztelendő paptestvéreket, országgyűlési alelnök és képviselő urakat, polgármester hölgyeket és urakat, elnök urat, művész hölgyeket, urakat, tábornok, főtiszt és tiszt urakat, rendtársainkat és családjaikat!

Kaptunk ajándékba az Úristentől egy szép ünnepnapot!

Mire kaptuk ezt a szép szombatot? Hitem szerint arra, hogy körülnézvén eldönthessük: átvihezzük a túlsó partra...?

Átvisszük a túlsó partra honszeretetünket, hazafiúi tartásunkat, Isten – hitünket, keresztényi, avagy keresztyéni hitvallásunkat, imádságainkat és hagyományainkat? Átvisszük-e a MAGYARSÁGOT arra a túlsó partra? Átvisszük-e a lelki ékszert, Jézus Krisztust?

Európa, amelyik minékünk, magyaroknak, a pusztta túlélését köszönheti, nem akarja átvinni ezen szikla-alapot, ezt a lelki fundamentumot. Európai Unió alkotmánya nem bírja el a lelki a kereszténységet... s ennek az Európai Uniónak mi, magyarok is tagjai vagyunk. Csak én még sohasem halottam, úgynevezett „kereszténypárti” eus képviselőktől, hogy adekvátan, egyértelműen megállították volna az alkotmányozó „páterekeket” – ha kereszt nélkül próbáltak volna bármit is aláírandó pátensekbe fogalmazni... Jó nekik ott, jók az obulusok...

„A figurák derékba vágva
nincs gondjuk életre-halálra,
Íj idegük is cipőpertli...

Ezekkel kell minékünk nyerni.” - írja Szécsi Margit költő, Birodalom című eposzában. „Fohászokodunk – a fegyelemhez.” írja.

A Fegyelem – maga a Jóisten. Fohász-

kodni csak Őhöz lehet... De mindenki kapott tíz talentumot, mikor megszületett, testvéreim! Tessék számot vetni! Tessék csak most, itt, Boldogasszony Anyánk budavári nagytemplomában, csak bévül, magunkban, lélek-hangon összeszámolni, mennyit vittünk szépre-jóra, s mennyit ástunk el? Mennyi van még? Azt mondja az írás: tíz év – egy talentum. Mi történt ama tíz év alatt?

Mert hogy most, idehaza, Magyarországon, mi történik, azt látni!

Botor és hirtelen az a magyar ember, aki látván ezen félezer talajavesztett, kétségbeesve, kapaszkodó, szerencsétlen sorsú, egymást politikusnak nevező honfitársunkat, azt elhiszi, hogy ez az egész a KÖZ ügye. Ez nem az! Ez agónia! Egy húsz évet elhasznált, lejárt szavatosságú, jobbára a Tesco, a Metro, az Auchan, és mások polcain felejtett, leértékelt, akciós áron eladó, előre csomagolt- romlott semmi!

„...S a hazaszeretet szót befonta a sarokban a pók,

A lábban a köszvény, - s a testi-lelki kifáradás...” – írja Parai Anna: Ágak körül a virradat című eposz-költeményében. És akkor emez polcokon felejtett, akciós politikai árú, árulván önmagukat, kapván mindenféle sajtó – és reklám – nyilvánosságot, még megengedik maguknak, hogy rákiáltanak a népre, a nyomorultra, arra aki legszegényebb és legbátortalanabb, miszerint: te istenverése, te tehetsz az egész nemzet nyomorúságáról!

Nincs mese, ha tetszik, ha nem, ki kell mondani, meg kell ismételni

Dsida Jenő: Psalmus Hungaricus-ának ostorcsapását:

„...Ha bűnös is magyar,
ha tolvaj is magyar,
ha gyilkos is – magyar...!
Itt nincsen alku, nincsen semmi De!

**Nemzetes Magyar Gyülekezet!
Krisztusban Kedves Testvérek!**

ITT NINCSEN! alku. Nincsen semmi „de...”
Itt legyen vége ennek! Akik most itt

ünnepelnek, imádkoznak, a Mátyás – templomban, Budavárban. S örvendenek, hogy hozzátartozójuk, a rend tagjává fogadtatik, midőn kitérnek ismét- ne térjenek ki egyéni, személyes, magyar felelősségük elől! Mindenki el lehet hitetni, hogy én „jó magyar vagyok...csak Istennek nem! Mert Ő tudja... S Istennél a jó magyar, hitvallót jelent. Aki nem az, annak gyorsan fogynak el talentumai s egyszer mindenki elszámoltatja őt. S nem az számol, aki hozzá megy, hanem Ő, aki várja... Isten várja elszámolni az ő magyarságait...

Tisztelt Hölgyeim és uraim, Kedves Egybegyűlteik!

Márai Sándor: Föld, Föld – című esszé-kötetében olvassuk a sorokat:

„Látni a múltó, egyetlen és megismételhetetlen élet omladozó partjait. Látni azt, amit a columbusi hajó árbockosarából láthatott az a fáradt matrózgyerek, aki egy ködös hajnalon, rekedten felkiáltott:

- Föld! - Föld!- Lehet, hogy ez a fáradt matrózgyerek mindannyiunk lelkében ott van csak néha elalszik az árbockosárban...”

Amit jókedvében teremtett az Isten, hogy legyen ahová tekintsen, az Magyarország. Azt gondolta – vélem én – hogy háromezer év tanulsága elég nekünk, magyaroknak. Kílátszik, hogy nekünk elég lenne, de immár nem vagyunk magunk... Ugyan megteszünk mindent magunk ellen, mégis mégse hagy el minket. Mit akarhatnak mások? Miben bíznak?

Csakis abban, hogy alszik az árbockosárban, a kosárban, s végképpen zátonyra futunk, mi, magyarok.,

Üzenem a magyar zátonyra-futásban reménykedőknek?: nem lesz föld! Nem lesz diadal! Fogva vannak: saját nincstelen, talajtalan, kapzsiságuk által! Üzenem a vándorlóknak: menjenek TOVÁBB! Ez nem a gyöngyhalászat helye! Menjenek tovább a tengerek felé, ott tenyészik a gyöngyragyogó – itt , minálunk csak árvalányhaj, meg ördögcsékér van... Meg szürkemarha, meg rackajuh, meg mangalica, meg kendermagos tyúk, meg hucul lovak, tömik a libát,

meg a kacsát, ahogy ezer év óta, és simogatják az orgonát, meg a cseresznyevirágot! Így élünk mi! Ne tessék akarni ezt elvenni tőlünk! Mert nem adjuk!

Hölgyeim és Uraim! Nemes Magyar Összegyűlteik!

Tessék végre felszólni az árbockosárba: Fiú! Látsz valamit...?!!

Minékünk, magyaroknak, ma morális értelemben, erkölcsileg – NINCS kormányunk! Ha nincs kormány – nincs ellenzék sem. Mert kinek lenne? Hacsak nem saját maguknak, mert az bizony sajátja a magyaroknak...

Ez idézett volt, Deák Ferenc úrtól.

Mert minékünk, ahogyan József Attila írta: „...kellett volna kis kocsi, kis kasza, kis búza – minden arányosan hozzám...”

De azt is ő írta, ugyanakkor, ugyanitt, hogy „...tudtam, otthon anyám, rokonom van – ezek idegenek...”

EZEK IDEGENEK!

Igen, valóságosan, tetten is érhetően idegenek vesznek kézhez nemzeti ügyeket, a nép, a nemzet földjét, a kenyerét, a kamráját, már a vizét árulják a magyarnak és nincsen sehol, sehol, senki, aki felkiáltana:

„De ezt a lelket itt hagyom örökbe,

S ez ott vijjog a Kárpát havasán

És belesírom minden ősi rögbe:

El innen rablók! Ez az én hazám...!

- írta Sajó Sándor

Nemzetes Magyar Gyülekezet!

Most, midőn vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó Úr végakarata és alapítói szándéka szerint, a 88 éves VITÉZI REND, főkapitányaként, átadom az érdemesültek magas kitüntéseit, gondolják csak végig, miről is cseréltünk eszmét, e kicsiny időben?

Meggyőződöttünk arról, hogy a Jóisten jó helyre ejtette könnyét, amiből született a magyar haza, szentséges anyaföldjével, szentséges anyanyelvével – mely is nem utánozható és nem hamisítható – Szent Koronájával, apostoli szentjeivel, királyival, végleg Istenhez került TESTŐR-őseinkkel

a szkítákkal, vezérlő fejedelmeinkkel, kikből a Gondviselés egyeseket név szerint tart számon, másokat egyben – az együttvallóikkal... Tégy Uram, a te magyar szolgálóiddal szereteted szerint!

Te tudod, Uram, hogy mi, magyarok, mik vagyunk!

Tégy belátásod szerint! Lásd meg a nép jámborságát, hallgasd meg a Krisztusban hívők imádságát, enged, hogy színed elé járuljanak akik Tebenned bíztak! S mérd meg őket talentumaik szerint! Mert ezeket a talentumokat Te bíztad reájuk, hasznoságra...!

Kérem Önöket, a Vitézi Rend minden tagját, vitézi családokat, hozzátartozókat, várományosokat és kitüntetetteket: **ÁLLJANAK HELYT!** Magyar hazánkért, szent anyaföldünkért, szentséges Anyanyelvünkért, mindazunkért, ami magyar és mienk, hisz': „...sok dolgok vannak földön és égen, jó Héraion, mit sem bölcs' elmétek felfogni képeses...

Ha bennünket, magyarokat, odáig hátrálatnak, ahonnan nincs merre, csak – **ELŐRE**, akkor bizony előre megyünk! Vitézek! Utánam! Előre! Hujj, hujj, hajrá! Ismételve a szkíta csatakiáltást, noha nincsen annyi sólymunk!

De tán annyi magyar van ebben az országban, amennyi magához öleli az anyaföldet és elkiáltja: **NEM!** Idegenek ez a miénk! **MAGYAROKÉ!** Amelyik politikus e nélkül áll a nemzet elé, amelyik azt bőrén fel nem vállalja, amelyik bűvészkedik és sejtősködik, attól el magyar! Azok kapnak állást, már holnap, a Plázák igazgatói székeiben...!!!

De én bízom, ahogy Önök is, mindannyian! Magyaroké a jövő! Szent Pál írja, korinthusiakhoz írt levelében: „A szolgálatok különfélék - de az Úr ugyanaz.”

Dicsértessék!

**„Legyen előtted mindig út
Fújjon hátod mögül a szél
Az eső puhán essen földjeidre
A nap melegen süsse arcodat
S amíg újra találkozunk
Hordozzon Téged tenyerén az Isten!”**

(Ír katolikus áldás)

Kitüntetések az avatási ünnepségen

A kitüntetések átadása kegyeletes ünnepi akcióval kezdődött.

Az **Afganisztánban** hősi halált halt **Nemes Krisztián tüzserész őrnagy** és **Kovács Gyula tüzserész hadnagy** családtagjainak Dr. vitéz Várhelyi András főkapitány és Hajdú Gábor ezredes az MH 1. Honvéd Tüzserész és Hadihajós Zászlóalj Parancsnoka közösen átadta a posztumusz vitézzé avatásuk jelképeit: a Vitézi Nagyjelvényt és az erről szóló Oklevelet.

v. Nemes Krisztián őrnagy családja

v. Kovács Gyula hadnagy menyasszonya

Főkapitányi Dísztört vehetett át:

Széles Gábor úr,
a nemzeti média megteremtéséért, sikeres és áldozatos munkássága elismeréseként,

Demjén Ferenc

zeneszerző, előadóművész a magyarság lelkeségét megerősítő, lelki és istenes értékeket, emberi szeretetet dalban is sugárzó életműve elismeréseként.

A Vitézi Rend Lovagkeresztjét vehette át:

Spányi Antal

székesfehérvári megyés püspök úr, a katolikus média sikeres felépítése és kormányzása, a magyar szellemiségű pasztoráció következetes és szeretetteljesen szigorú vitele okán,

Prof. Dr. vitéz Dávid Tamás,

kutatóintézeti igazgató úr, a reményvesztett betegek krisztusosan erős reménységének munkásságáért és lelkeségéért,

Dr. Ináncsy Miklós

vezérigazgató-elnök úr, a Vitézi Rend felé több éven át kitartó derús és áldozatos szeretete kézfogásként,

vitéz Pákh Imre,

az Amerikai Egyesült Államok központi törzskapitánya, fegyelmezett, rendi hűségről és magyar szellemiségről tanulságot tevő vezetői munkássága elismeréseként.

A Vitézi Rend Tisztikeresztjét vehette át:

vitéz Drahos István

nyugállományú vezérkari alezredes, a Vitézi Rend kincstárnoka, Irodavezető Központi törzskapitánya a Vitézi Rend érdekében végzett áldozatos munkája elismeréseként,

vitéz Móriási György
nemzeti úr, a Rend székháza felújítása során végzett áldozatos munkássága elismeréseként.

**A Vitézi Rend
Horthy Arany Emlékérmét vehette át:**

vitéz Honti Péter
törzskapitány úr, elkötelezett hűséges odaadó, édesapjára emlékeztető szerénységű, de ugyanolyan kemény rendi hűségéért és kitartásáért,

vitéz Pintér Lajos
széktartó úr, a Rend érdekében eleddig végzett áldozatos, pontos főtiszti munkája elismerése gyanánt,

vitéz Zsilinszky Emília,
a Vitézi Rend pénztárnoka, legkedvesebb segítőtársunk, a Rend lelki gondozója, minden panaszok hallgatója,

Továbbá

Vitézi Rend Horthy Arany Emlékérmét kapott **vitéz Dienes Dániel** díszőr, a Díszegység rajparancsnoka, hűségéért, helytálló szolgálataiért, a Főkapitány dicsérére mellett.

Vitézi Rend Horthy Ezüst Emlékérmét kaptak helytállásuk jutalmául:

vitéz Lacz András,

vitéz Hildebrand Rudolf Endre, és

vitéz Nagy András Gergely díszőrök

vitéz Bősze József
ügyvezető törzskapitány, főkapitány-helyettes, nyugállományba vonulása alkalmából főkapitányi **Díszoklevélben** részesült.

Ez alkalommal került átadásra a Bajor Katonai Szövetség által adományozott II. o. Szolgálati Jel

vitész Koós Ottó
főszéktartó, főkapitány-helyettes, és

vitész Molnár Gázsó János
főkapitány-helyettes, ügyvezető törzskapitány részére.

Az avatottak – új rendtársaink

Posztumusz lettek rendünk tagjai

v. Nemes Krisztián
v. Kovács Gyula
V. Csicsai József
dr. v. Czvikovszky János
v. Hegedűs Ernő
v. Medveczky Aladár
dr. v. Németh László
ifj. v. Szomolányi József
V. Tóth Gábor

Avatott Vitézek

v. Árvavölgyi Béla
v. Balogh Botond
v. Bányi Bianka
v. Bárdos Balázs
dr. v. Brázay László
v. Bodí Ferenc
v. Bornemissza Anna
v. Bornemissza Judit
v. Czvikovszky Tamás

v. Czvikovszky András
v. Czvikovszky Ádám
v. Elek Kánya Imre
v. Ferenczy Uzonka
v. Virág Levente Zoltán
v. Fúzy Zsuzsanna
dr. v. Gelenczei László
v. Hajek Éva
v. Hallgató Rita
v. Heckenast Péter
v. Hellebronth Zsuzsanna, Riglerné
v. Rigler Dániel Balázs
v. Rigler Dorottya Kata
v. Rigler Dávid András
v. Honti Péter Ákos
v. Hugai Attila
v. Jakab Appolónia, Erdélyiné
v. Erdélyi Appolónia, Jeneiné
v. Jászay László György
v. Kis Géza István
v. Koczka Gábor
v. Kovács János
v. Gréger Márk
v. Kovács Péter
v. Makrai Nándor
v. Molnár Ilona, Szeivoltné
v. Németh László
V. Németh Csaba
v. Németh Árpád
v. Papp Mihály
v. Porkoláb Pál
v. Rajnai Vilmos
v. Ságvári Pál
v. Simon Franz
v. Simon Stefán
v. Schöndorni Schöner Herta Katalin
ifj. v. Schöndorni Schöner
Herta Katalin
v. Szomolányi Zoltán Tamás
v. Takács Gyula
v. Zachár Éva, dr. Beczné
v. Szűcs János Imre
v. Szűcs Norbert
v. Köteles József
Köteles Katalin, Amriskóné

Átminősítés saját érdemű vitézzé

v. Bobory Zoltán
v. Kiri Péter
v. Poklosi Péter

Köszöntő
az újonnan avatott vitézek nevében!

Tisztelt Főkapitány Úr!
A Vitézi Rend Tisztelt Vezetői!
Rendtársaim!

Kedves Hölgyeim és Uraim!

A meghatottság hangján szólok most Önökhöz! Csodálatos dolog olyan ősök fiának lenni, akik a halál torkában

bizonyították hűségüket hazájukhoz. Én a dédnagyapám I. világháborúban megmutatkozott bátorsága és hazaszeretete jutalmaként állhatok most itt. Noha sohasem találkozhattam vele, tisztessége egész életemben meghatároz, és kötelez. Olyan örökség ez, amelyet nem vehet el semmilyen politikai vagy társadalmi rendszer. Ez a legtartósabb, és legértékesebb örökség!

Kötelez a keresztyén, magyar múlt, és az ezért életüket is kockáztató hősök példája! Hazánk megmaradása és virágzása e kétőn múlik: azon, hogy megtaláljuk-e újra Jézus Krisztust, mint egyetlen Jótevőnket, és tudunk-e az őseink példáját követő tisztességes, keresztyén magyar életet élni. Nem elnyomva másokat, de büszkén és mindenkivel szemben őrizve értékeinket, a szép magyar múltat. Késznek kell állnunk arra, hogy magyarságunkat és keresztyéniségünket büszkén éljük meg a környezetünkben!

**vitéz Árvavölgyi Béla nemzetes úr
köszöntőjét mondja**

Nekünk, magyar vitézeknek tehát a legkülönbek között kell lennünk mindenben, amihez hozzáfogunk.

A legtisztességesebbeknek kell lennünk, olyanoknak, akik mindenkor állják a szavukat, akik testvérként összetartanak ebben a szétzilálódott társadalomban. Meg kell mutatnunk, hogy ma is létezik magyar tisztesség, kitartás, mert vitéz elődeinktől olyan példát örököltünk, amelyet érdemes követni. Szívszorító érzés, hogy ezen az ünnepen két, a nyáron elhunyt hős tűzszerész emléke előtt is tisztelgünk. Mi, akik várományosként lettünk a Vitézi Rend tagjai, különleges tisztelettel gondolunk rájuk, hiszen ők életüket adták kötelességük teljesítése közben.

Talán az ünnep emelkedettsége, és rendtársi tisztelgésünk csekély vigaszt jelent az árván maradt családok számára.

Amikor a dédnagyapámat rendünk első főkapitánya, vitéz nagybányai Horthy Miklós 1927-ben vitézzé avatta, így buzdított beszédében: „...legyetek a társadalom rendjének, a társadalom békéjének hivatott őrei. Talán sohasem forrott a világ annyira, mint ma, talán sohasem próbálták oly kitartóan az emberiséget hamis jelszavakkal rossz útra téríteni, mint napjainkban. Ti vitézek, e maroknyi magyarság virága, figyeljetelek és örködjetelek. Tartsátok meg, ápoljátok és fejlesszétek azokat az erényeket, amelyek őseinket a haza földjére vezették, és melyekkel megvédték ezt a szép országot”

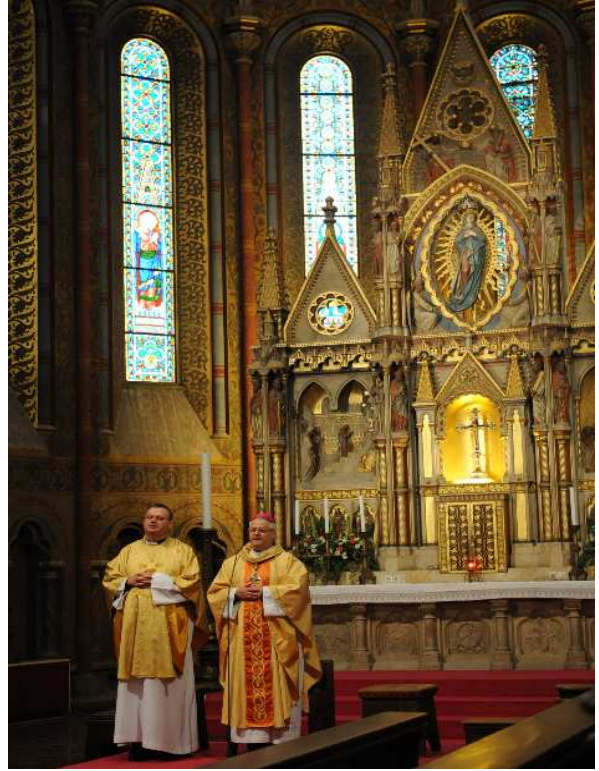
Szavai félelmetesen igazak ma is. Nemzetünket más nem viheti előre, csak az, ha egyre többen igyekszünk tisztességes, keresztyén hazafiak lenni minden körülményben. Köszönjük, hogy ezt máától a Vitézi Rend tagjaiként, hős elődök és kortársak nyomán még nagyobb odaadással és büszkeséggel tehetjük!

* * *

Az ünnepség a Szózat, a Pápai Himnusz és Székely Himnusz eléneklésével ért véget, melyet a főkapitányi állófogadás követett.

KÉPEK A VITÉZAVATÁS RÓL

KÉPEK A VITÉZAVATÁS RÓL

KÉPEK A VITÉZAVATÁS RÓL

KÉPEK A VITÉZAVATÁS RÓL

Vitézavatás az Amerikai Egyesült Államokban

**Oyster Bay
2008. szeptember 14.**

v. Eperjesy-Dénes Katalin

V. Kulcsár István

Csoportkép

Megemlékezések

Március 15.

Az országban több településen is elhelyezték a megemlékezés virágait rendtagjaink.

Szolnokon, városi ünnepségen a Rend nevében vitéz Molnár János helyezte el a megemlékezés virágait a '48-as emlékmű-nél rendezett ünnepségen.

Szigetszentmiklóson, Szigetszentmártonban, Szigethalmon és Tökölön vitéz Kiss László törzskapitány, vitéz Zachár László, és vitéz Kovács László vitézi hadnagyok koszorúztak

„Turulmadár avatás”

Munkács, 2008. április 18.

A turulmadár visszaszállt Munkács várára, s ezzel édesapám, v. Pákh Sándor álma vált valóra, jelentette ki a Munkácsy Mihály

gyűjteményéről híres v. Pákh Imre, a munkálatokat finanszírozó műgyűjtő annak kapcsán, hogy több évtized után ismét helyére került az egykori emlékmű

v. Pákh Imre és a díszegység tagjai az emlékmű lábánál

Lengyel Zoltán, Munkács megbízott polgármestere a történelmi igazságtétel pillanatának nevezte a turul szobor hét végi avatóünnepségét. A helyreállított emlékművet Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök és Majnek Antal munkácsi római katolikus megyéspüspök szentelte fel. Áldást mondott Gulácsy Lajos, a Kárpátaljai Református Egyházkerület nyugalmazott püspöke.

Az emlékmű látképe

"A következő nagy tervem egy Rákóczi lovas szobor elkészítése, amely a munkácsi vár udvarán kapna helyet. A fejemben már kész a terv. A turulmadár súlya nyolcszáz kilogramm, a lovas szoboré közel három tonna lesz. De még így is valamivel kisebb lesz a természetes nagyságnál, mivel a várudvar méretei ezt követelik meg. Amennyiben

anyagi támogatója vagy támogatói is lesznek a kivitelezésnek, számításaim szerint három év alatt elkészülök vele."

A pénteki avatóünnepségen Semjén Zsolt, a magyarországi Kereszténydemokrata Néppárt (KDNP) elnöke úgy fogalmazott, hogy a turulmadár a magyar nemzeti élni akarásnak a szimbóluma: lerombolták, de újraépítették. Ez egyben annak a bölcsességnek a jele is, hogy nem irányul senki ellen.

Május 21. a Honvédelem Napja

A Honvédelmi Minisztérium által rendezett kegyeleti koszorúzáson a Vitézi Rend nevében a Honvéd Emlékműnél koszorút helyezett el vitéz Drahos István

Magyar Hősök Emlékünnep Május utolsó vasárnapja

A Magyar Hősök emlékünnepén kegyelettel emlékeztünk vitéz Lenz Józsefre Nyékládházán a római katolikus templom kriptájában lévő szarkofágjára

valamint v. Halmos Gergely Arany Vitéségi Érmes százados sírjánál a bicskei temetőben

Megemlékezés Pesthidegkúton

Megemlékezés a balassagyarmati katonatemetőben

Megemlékezés Tökölön

A Vitézi Rend központi megemlékezése Ónodon.

A történelmi nevezetességű Ónod község Hősök Kertjében a Vitézi Rend és Ónod község önkormányzata közösen emlékezett az I. és II. világháborúban elesett hősi halottakra.

A Vitézi Rend népes küldöttséggel vett részt az ünnepségen.

Képviseltette magát a Hagyományőrző Nemzetőr Egyesület, a miskolci Nemzetőr Egyesület, a miskolci Lévy József Református Gimnázium cserkészcsapata.

Részt vettek az ünnepségen Ónod község polgárai, a Lórántffy Zsuzsanna Általános Iskola tanulói és az önkormányzat vezető állománya, élükön Bacsó János polgármesterrel.

A Vitézi Rend küldöttsége az egyházi és önkormányzati vezetőkkel együtt vonult be a Hősök Kertjébe a losonci induló hangjaira.

Az ünnepség a Himnusz eléneklésével kezdődött, majd az Általános Iskola tanulói és énekkara lépett fel.

Az elesett hősökre emlékező ünnepi beszédet vitéz Drahos István tartotta /teljes szövege olvasható cikkünk folytatásaként/.

Ezt követően Galó József főtisztelendő úr megemlékező imát mondott az elesett hősök

lelki üdvéért és megszentelte az emlékműveket.

Az ónodi önkormányzat részéről Sedenszky Imre alpolgármester emlékezett a hősi halottakra.

Az emlékművekre koszorút helyezett el a Vitézi Rend részéről: vitéz Drahos István; vitéz Dancs Zoltán B.A.Z. megye törzskapitánya, vitéz Szász Ottó és vitéz Feledy Péter. A Hagyományörző Nemzetőr Egyesület részéről: vitéz Hollósy Miklós és vitéz Mosonyi Ernő. A miskolci Nemzetőr Egyesület részéről: vitéz Kocsis Pál és vitéz Csontos István. Ónod Község önkormányzata részéről: Bacsó János polgármester és Sedenszki Imre alpolgármester.

A Szózat elénekzése és a Magyar Takarodó elhangzása után mindkét templom összes harangja megszólalt az elesett hősök emlékére.

Az ünnepséget követő közös ebéden Bacsó János polgármester meleg szavakkal köszönte meg a Vitézi Rend szín pompás közreműködését.:

Tisztelt Emlékező Közönség! Polgármester Úr! Főtisztelendő Úr!

A mai napon, május utolsó vasárnapját megelőző szombaton emlékezni gyűltünk össze az ónodi Hősök Kertjébe. Tisztelegni jöttünk a hazánkért folytatott harcok poklában elesett hősök, és áldozatok előtt.

Történelmünk lapjai bővelkednek dicső és gyászos eseményekben. A küzdelmek viharában hazafiak ezrei áldozták életüket hazájukért, népükért.

A muhi csatavesztés, a mohácsi vereség, Nagymajtény, Világos, Doberdó, a Don-kanyar tragédiája, az 1956-os forradalom csak jelentősebb állomásai a magyarság fájó, áldozatokban, veszteségekben bővelkedő történelmünknek. Nincs magyar család, mely ne gyászolná a harcokban elesett, vagy áldozatul esett hozzátartozóját. És ez igaz Ónod községre is.

A véráldozatokra való megemlékezés vezette elődeinket, amikor az 1917. évi VII. törvényben kimondták: „nemzetünk hősi halottainak kegyelet teljes tiszteletét megfelelő módon kifejezésre kell juttatni és az utókor számára meg kell örökíteni.”

Majd az 1924. évi XIV. törvényben újból szabályozták a **Hősök Emlékünnepének** megrendezését. ...

Emlékművek sorát állították ebben az időben országszerte. A legkisebb falvakban is kőbe vésték elesett fiaik nevét.

Május utolsó vasárnapja a **Magyar Hősök Emlékünnepé**, egyik legszentebb, legbensőségesebb ünnepnapjává vált a gyermekeit elvesztő anyáknak, a férjeiket sirató feleségeknek, apjukat felidéző árváknak, bajtársaikra emlékező katonatársaknak.

Ennek szellemében épült meg az ónodi I. világháborús emlékmű is, amelyet 1937. október 24.-én avattak fel vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó és neje jelenlétében.

66 ónodi hősi halott katonára emlékeztet ez a márványtábla.

A II. világháború hatalmas veszteségeit követően, 1942-ben a hazáért életüket áldozó hősök megünneplését kiterjesztették az 1938 után elesettekre is.

A II. világháború egyik legnagyobb katasztrófája a Don-kanyarban következett be. 1943. január 12-én kezdődött szovjet áttörés során a 200 ezres 2. Magyar Hadsereg 120 ezer katonája veszett oda, sebesült meg, vagy fogságba esett.

1945-öt követően a hősök ünnepét idegen elvek alapján tudatosan háttérbe szorították. Nem sikerült azonban a feledés homályába borítani. A hősök emléke az emberek szívében, lelkében tovább élt.

Bár a **Magyar Hősök Emlékünnepéről** szóló törvényeket a gondviselés különös kegyelméből kifolyólag soha nem törölték, fél évszázadon át semmi sem történt.

2000-ben a Vitézi Rend egyik tagja, vitéz Bősze József nyugállományú alezredes állampolgári kezdeményezésére az Országgyűlés a 2001.évi LXIII. törvényben május utolsó vasárnapját a **Magyar Hősök Emlékünnepévé** nyilvánította és kifejezte azon meggyőződését, hogy az „állami szervek, a helyi önkormányzatok, az egyházak, a társadalmi szervezetek, a magyar nemzet fiai és leányai minden évben, a **Magyar Hősök Emlékünnepén** méltó megemlékezés keretében leróják hálájukat és kegyeletüket az elmúlt ezredév magyar hőseinek”.

És most ismét emlékezhetünk.

Emlékezzünk a két szörnyű világháborúban elesett hősökre.

De hajtsunk fejet azon áldozatok előtt is, akik nem katonaként vesztették életüket.

Gondoljunk a harcok, a bombázások áldozataira, a holokauszt során elhurcoltakra...

74 név szerepel a II. világháborús emlékművön, de hiányzik még róla 108 munkaszolgálat és koncentrációs táborban életét vesztett ónodi lakos neve. Sok családból nem maradt egyetlen túlélő sem.

Emlékezzünk 1956 hőseire, áldozataira. Ne feledkezzünk meg azokról sem, akik a háborús övezetekben, idegen földön békemissziót teljesítve áldozták életüket.

Emlékezzünk meg azokról, akik a békés hétköznapokon a közrend, a közbiztonság védelmében a bűnözők elleni harcban lettek hősi halottak.

Bacsó János Ónod község polgármestere helyezi el a megemlékezés virágait

Hálával gondolunk azokra a névtelenekre is, akik túlélték a vérzivataros esztendőket, majd újból és újból nekiláttak, hogy a romokból felépítsék az országot, hogy élhetőbb világot hagyhassanak az utódokra.

A **Magyar Hősök Emlékünnepé** szüleink és nagyszüleink küzdelmei, fáradásai előtti tisztelgés, aminek az ad igazán értelmet, ha lesznek olyan nemzedékek, amelyek méltó módon, békés körülmények között folytatják és teljesítik majd be az elődök örökségét.

E tekintetben is nagy feladat hárul a pedagógusokra és a szülőkre.

Nekik kell a felnövekvő gyermekek szívébe, lelkébe plántálni őseik tiszteletét, emléket, a hősökre való emlékezést.

Hozzák ki őket ide a **Hősök Kertjébe**, mutassák meg nekik az emlékműveket és magyarázzák el nekik, hogy miért kerültek fel ezek a nevek az emléktáblákra. Biztosan fognak találni köztük ismerősen csengő neveket, vagy épp a saját őseik nevét, akik életüket áldozták a hazáért, a nemzetért. Érettünk és Ő értük.

És Ti, gyerekek, akik nem ismerhettétek meg a háború borzalmait – hála istennek -

a **Magyar Hősök Emlékünnepén** hozzatok egy szál virágot a hősi emlékművekre és gondolatok azokra, akik a legdrágábbat adták a hazáért, az életüket.

Tiszteljétek a múltat! Mert aki a múltat nem tiszteli, a jövőt nem érdemli!

És most egy ismeretlen szerző gondolatával búcsúzom:

„Nincs elég tölgy a magyar erdők renegegeiben, hogy leveleikből koszorút fonhassunk minden hős homlokára, akinek vitézsége és önfeláldozása soha el nem múló dicsőség fényével vonta be a **magyar nemzet hírnevét.**”

Köszönöm, hogy mindezt elmondhattam!

Június 4. Trianoni megemlékezések

A Nógrád megyei vitézek emlékezése az Ipoly menti országzászló előtt

V. Bornemissza György és Dr. v. Keményfy-Kirner Béla a kaposvári megemlékezésen

V. Rózsás János kitüntetése a nagykanizsai megemlékezésen

140 éve született a Kormányzó Úr!

**vitéz nagybányai Horthy Miklós
Kormányzó**

2008. június 15-én a Magyar Advent Templomában a Vitézi Rend kegyeletes istentisztelettel emlékezett vitéz nagybányai Horthy Miklós, Magyarország kormányzója, a Vitézi Rend örökös főkapitánya születésének 140. évfordulójára. Az emlékező beszédet vitéz Koós Ottó főszéktartó, az igehirdetést Takaró Károly dandártábornok, nyugállományú református táborigazgató tartotta.

**Tisztelt püspök úr!
Tisztelt emlékező Magyar
Keresztyén Gyülekezet!
Kedves fiatal barátaim, a szebb
magyar jövő növekvő nemzedéke!**

140 éve született vitéz nagybányai Horthy Miklós, Magyarország Kormányzója., akinek védnöksége alatt épült ez a gyönyörű templom, ahogy ezt a bejáratnál elhelyezett táblák is hirdetik.

Őrök szeretnék röviden megemlékezni!
Ki is volt Ő valójában?

Fiatalon olyan iskolában kezdte meg tanulmányait, melynek jelmondata így hangzott: "A kötelesség az életnél is fontosabb."

És ennek a jelmondatnak a jegyében élt egész életében.

Kiemelkedő vezetési képességét és rátermettségét mi sem bizonyítja jobban, hogy magyar létére az I. világháború alatt Őt nevezték ki az Osztrák-Magyar Haditengerészet főparancsnokává. / ez azelőtt osztrák arisztokraták részére fenntartott hely volt./

E beosztásában a király parancsára, a háború befejezésekor, 1918.okt.31-én a vereséget soha nem szenvedett flottát átadja a Szerb-horvát -Szlovén Nemzeti Tanácsnak. Ezzel véget ér katonai pályafutása.

vitéz Koós Ottó főszejtartó emlékező beszédét mondja

Hazatérve az ország romokban hever, a hadsereget szétzavarják, elszabadul a pokol. A Kun Béla féle rémuralom alatt, melyben a gyilkosság hőstettnek számított, a 133 nap alatt több mint 650 ítélet nélküli kivégzés történt.

A Kisantant államok hadseregei: a román, a cseh, és szerb, az országban rabolnak és fosztogatnak.

Ezen idő alatt kéri fel, hogy vegyen részt a kormány megalakításában.

Gondolkodási idő után elvállalja a hadügyi tárcát, majd a Nemzeti Hadsereg főparancsnoka lesz.

Ennek az élén vonul be a fővárosba, majd utána - a trianoni békét még alá sem

írják - a parlament 1920. március 1-én 92 %-os többséggel választja meg Magyarország kormányzójává.

Így Magyarország egy erős, határozott és a demokráciát tiszteletben tartó vezetőt kapott az ország élére.

Olyan ország élére állt, mely 1541 óta nem volt önálló.

Ennek ellenére, ebből a porba sújtott országból 1938-ra hazánkat a közép nagyságú országok élvonalába emelte.

Munkatársait meg tudta választani. Közöttük találjuk gr. Bethlen Istvánt, gr. Klebelsberg Kunot, gr. Teleki Pált és további hozzájuk hasonló kiemelkedő tudósokat, politikusokat és közéleti személyiségeket.

A trianoni békeszerződés területi revízióját is békésen igyekezett megoldani, mely Felvidék, Kárpátalja és Erdély vonatkozásában részben sikerült.

A II. világháborút is a legkisebb véráldozattal igyekezett befejezni.

Hisz két diktátor közé beékelődve, a nép egyik győzelmét sem kívánta.

Magyarország akármilyen politikát folytatót volna, az eredmény ugyanaz lett volna.

Ma egy derék magyar emberre emlékezünk, akit a világ minden táján tisztelettel és nagybecsüléssel emlegetnek. Kinek minden gondolata és minden tette hazáját és nemzetét szolgálta.

Kormányzóságának 25 éve alatt vagyona egy fillérrel sem gyarapodott.

Tisztelt Emlékezők!

Ma minden magyar ember, legyen az politikus vagy magánember példaképnek tekintheti, mert életével, magatartásával, hazájához való hűségével, nemzet iránti elkötelezettségével rászolgált erre. De nem érdemelte meg, hogy hazájától távol, számkivetettségben fejezze be eredményekben gazdag életútját.

Épp ezért ezt a megemlékezést ma sem zárhatom mással, mint saját szavaival:

Gondolataim az Atlanti-óceán partjairól szüntelen hazaszállnak a Duna Tisza partjaira, édes hazámba, melyet számunkra a világ legszebb tája sem pótolhat. Itt naponta látom a tengert, eredeti élethivatásom anynyira kedvelt életelemet, és gyönyörködhettem benne. Mély a tenger és végtelen. De mélyebb szeretetem, mely Hazámhoz fűz, és végtelenebb vágyódásom, mely a magyar föld és magyar nép körébe hazavonz." Amikor ezeket a sorokat írta, még nem tudta, hogy ez a vágy nem fog teljesülni.

Nekünk ma az a feladatunk, hogy imádkozzunk, hogy adjon a jó Isten ennek a meggyötört, szegény országnak újra egy ilyen embert, aki kivezeti országunkat a nyomorból és zűrzavarból, hogy legalább unokáink élhessenek meg egy szebb és boldogabb **Magyar Jövendőt!**

Úgy legyen!

Köszönöm hogy meghallgattak.

A megemlékezés koszorúját vitéz Bősze József nyugállományú alezredes, ügyvezető törzskapitány, főkapitány helyettes, és vitéz Koós Ottó főszéktartó helyezte el a templom bejáratánál levő emléktáblára.

JÓSLAT

(részlet)

**Kié e hon, ha nem a miénk?
Ha érte mindent megtevének,
Ha tiszta kézzel áldozánk,
S lettünk, mi eddig nem valánk!
Nincs hatalom,
Mely visszanyom.
Mert még neked virulnod kell, o Hon
Mert Isten, ember virraszt pártodon.**

Vörösmarty M.

A Kormányzó úr születésnapjára emlékeztek Kenderesen is!

A Vitézi Rend koszorúját: v. Mikecz András székkapitány, V. Kiss László törzskapitány, V. Halász István széktartó, és v. Zachár László vitézi hadnagy helyezték el.

ISMÉT TURUL ÓRZI A HONVÉDTÁBORNOK EMLÉKMŰVÉT

Július 25-én a várpalotai lőtéren a Vitézi Rend és a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége megemlékezést tartott a tűzérési balesetekben elhunyt áldozatok emlékműveinél.

Elsőként az 1994-ben történt aknavető baleset emlékkövénél hajtottak fejet az emlékezők, ahol a BEOSZ részéről dr. Lovasi Gábor nyugállományú ezredes elevenítette fel a halálos kimenetelű robbanás eseményét, melyet a megemlékezés virágainak elhelyezése követett.

Ezt követően a résztvevők átvonultak a tábornok emlékműhöz, melyre vitéz Bősze József nyugállományú alezredes, a Vitézi Rend főkapitány-helyettese tavalyi kezdeményezésére, katonai hagyományápoló szervezetek és a várpalotai önkormányzat összefogásával ismét visszakerült az emlékmű ékessége a turulmadár.

Az ünnepség a kürtös felhívó jelével vette kezdetét, majd a több száz ünnepi ruhába öltözött résztvevő elénekelte a himnuszt, melyet szavalat követett. A szavalat után vitéz Bősze József nyugállományú alezredes az alábbi avató beszédet tartotta:

Tisztelt Vendégek, Emlékezők!

Csoda történt!

Csoda történt, hogy több mint fél évszázad után ismét felkerült az emlékmű tetejére honfoglaló nemzetünk több mint ezeréves jelképe, a Turul!

Kölcsey Ferenc arra inti az utókort, hogy minden nemzet, mely elmúlt kora emlékezetét semmivé teszi, vagy semmivé tenni hagyja, saját nemzeti életét gyilkolja meg.

E szavak ereje hasson át bennünket is, amikor itt állunk a tábornok emlékmű előtt, hogy emlékezzünk, és melyre katonai hagyományaink ápolása is kötelez bennünket. E helyen köszönöm meg mindazon hagyományápoló barátainknak azt az áldozatos munkát, melyet egy év óta végeztek, hogy az itt történt baleset 80. évfordulójára ezen emlékmű ismét eredeti formájában emelkedjen ki környezetéből.

Köszönet **Dobszai József** nyugállományú alezredes úrnak, aki vállalta a koordinációs munkával járó határtalan elfoglaltságot, **Németh Árpád** polgármester úrnak, aki támogatásával az egész ország számára példát állított az önkormányzatok és a honvéd hagyományápolás együttműködésére, **Nesó Sándor** iparművész úrnak, aki ebben a szoborban visszaadta hitünket, hogy még „Él nemzet e hazán”, **Somogyi László** tűzoltó alezredes úrnak, hogy a turul a helyére kerülhetett, továbbá **Budai László** igazgató úrnak, a Turul Társaság elnökének, **Tóth Péter** nyugállományú rendőr százados úrnak, **Dobszai Zsolt** nemzetőr őrnagy úrnak, és mindazoknak, akik őszinte szerető szívvel támogatták ezen megemlékezés létrejöttét.

Ez az emlékmű a Trianoni békediktátum szomorú emlékét is hirdeti, mert ami 80 évvel ezelőtt itt történt, következménye volt annak az ostoba nagyhatalmi döntésnek, mely Hazánkat, a Kárpát-medencét, ezt az egyedülálló földrajzi egységet feldarabolta,

és kielégítve a Kisantantba tömörült szomszédaink mohóságát, országrészeinket szétosztotta közöttük.

vitéz Bősze József avató beszéde

Úgy látszik Millerand, a Magyarországot elítélő konferencia elnöke és társai fülébe nem jutott el a déli harangszó, mely az Európa meghódítására indult hatalmas oszmán sereg fölött aratott megsemmisítő Nándorfehérvári győzelmet, Európa megmentését, a magyarok dicsőségét hirdeti. Magyarország megkímélése helyett még a Monarchia vezető államának, Ausztriának is odatoltak egy darabot Nyugatmagyarország területéből.

Ezeknek az ország-feldaraboló uraknak Wilson amerikai elnök második üzenete sem jutott a fülükbe, amely így szólt: „...a népek akaratuk ellenére nem tolhatók egyik államból a másikba.” Ők úgy gondolták, a legyőzött államokra tárgyalás nélkül is minden feltételt rá lehet kényszeríteni. Mit várhatunk ezeknek az uraknak az utódaitól? Gondoljunk a Romániáról készített országjelentésükre, amelyben egyetlen mondatot sem szenteltek az Erdélyben élő 1.7 milliónyi államalapító magyar őslakosság sorskérdéseiről, autonómiához való jogáról, ha már akaratuk ellenére és Wilson üzenete ellenére a Kárpátokon túli Román államhoz tolták őket.

A Trianoni büntető diktátum a megcsonkítással a maradék országot erőforrásaitól megfosztotta és azzal, hogy katonaiskolákat és nehézfegyvereket sem engedélyezett, az önvédelem jogától is eltiltotta.

A magyar kormány titokban kényszerült a honvédelem fejlesztésére, korszerűsítésére és a tisztképzésre.

Az emlékmű névadója vitéz Csörgey Károly tábornok a Honvéd Tüzérség felügyelője személyesen irányította a trianoni béklyókat feszegető Honvéd Tüzérség korszerűsítését.

Emlékezzünk és idézzük fel a 80 évvel ezelőtt itt bekövetkezett drámai percek történetét.

A titkos program keretében 1928. július 12-én délelőtt új légvédelmi ágyú hadrendbe állítás előtti bemutató lövészetre készültek. A megjelent magas rangú küldöttséget Ferjentsik Ottó altábornagy vezette. Nevéhez fűződik a mai Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem jogelődjének, a Hadiakadémiának a létrehozása, vagyis a vezérkari tisztképzés intézményének a megteremtése.

vitéz Csörgey tábornok a küldöttség érkezésekor már a tüzelőállásban tartózkodott. A Bizottság sem a fedezékből, hanem az ágyú közelében kívánta a bemutató lövéseket megfigyelni.

Ferjentsik altábornagy engedélyt adott a bemutató megkezdésére, elhangzott a tűzparancs. Az első lövést a kezdősebesség mérésére vízszintes csőállásból adták le. A második lövés a Bizottság kívánságára 60 fokos csőállásból következett. És ekkor történt a tragédia. Az anyaghibás gránát a csőben felrobbant és többek életét kioltotta, köztük vitéz Csörgey tábornokét is. Ferjentsik altábornagy is súlyosan megsérült.

vitéz Csörgey tábornok magas katonai beosztása mellett a Vitézi Rend törzskapitánya is volt. Tragikus halálával nem csak a Magyar Honvédséget, hanem a Vitézi Rendet is nagy veszteség érte, azt a szervezetet, melynek tagjai a hősiesség helytállása és a legmagasabb szintű áldozatvállalás minőségét képviselik, és annak látható jelét a „Vitézi Jelvény”-t a szívük fölött viselik.

Tisztelt Vendégek, Emlékezők !

Az imént a rendszerváltás utáni emlékezetes aknavető robbanás áldozatainak emléke előtt tisztelegtünk. Ezek az emlékművek arra figyelmeztetnek, hogy a katonai lőtér nem életbiztosítás! Nem szükségszerűen, de történhetnek balesetek, amelyek áldozatokat követelnek. Nem feledkezhetünk meg róluk! Azokat a bajtársainkat, akik a Haza védelmére történő felkészülés közben veszítik életüket, ugyanúgy tiszteljük,

róluk ugyanúgy megemlékezünk, mint akik a harctéren haltak hősi halált. Mert ők is áldozatok, a béke katonaáldozatai!

Hajtsunk hát fejet a Hadak útját járó vitéz Csörgey Károly tábornok és bajtársai áldozatának emléke előtt és helyezzük el tiszteletükre a megemlékezés koszorúit!

Az avató beszéd után a szervezetek képviselői elhelyezték a megemlékezés koszorúit, majd a szózat elénekklésével és a szilenció hangjaival zárult a kegyeletos ünnepség. Ezt követően vitéz Bősze József nyugállományú alezredes bejelentette, hogy kezdeményezi a Tési út felől egy bekötőút megépítését, mivel jelenleg az emlékmű az érdeklődők számára nehezen közelíthető meg. Ehhez kérte a megjelentek hathatós támogatását és a kezdeményezés kiszélesítését.

Az emléknapp a „Jószerecsét” Művelődési Központban állófogadással fejeződött be.

V. Kiss László törzskapitány, vitéz Bősze József ügyvezető törzskapitány, vitéz Mikecz András székkapitány, vitéz Koós Ottó főszéktartó, és vitéz Kovács Péter a felavatott emlékmű előtt.

Részvételünk a Szent István körmenetben

Hagyományához híven a Vitézi Rend díszegysége augusztus 20-án a Szent István körmenetben részt vett a nagyközönség előtt. A főkapitány úr vezetésével a Vitézi Rend zászlóját kísérő díszegység nagy tetszést aratva vonult végig az érdeklődők sorfala között, melyet a televízió képernyőjén keresztül milliók is láthattak

**Dr. vitéz Várhelyi András vezetésével
indul a díszegység!**

Vitézeink csoportképe

A Rend tisztségviselői a körmeneten.

Vitézeink csoportképe

A Szent Jobbot követő menet

Kenderes szeptember 7.

**vitéz nagybányai Horthy Miklós
Kormányzó
újrátemetésének 15. évfordulója**

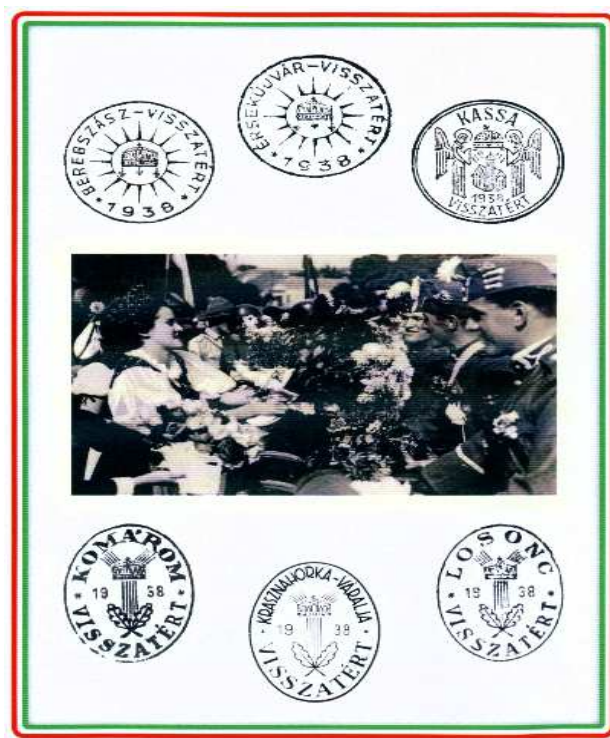

A Vitézi Rend küldöttsége korhű egyenruhában tisztelgett a megemlékezésen.

Szeptember 21. a Béke Nemzetközi Napja

A fővárosi békemenet vitéz Gidófalvy Lajos emléktáblájától indult, ahol V. Bősze József mondott megemlékező beszédet.

Korabeli emléklap
a visszatérés fogadtatásáról

Szeptember 28. a Tűzszerészek Napja!

A Hadtörténelmi Intézet és Múzeum udvarán elhelyezett tűzszerész emléktáblánál a Vitézi Rend nevében vitéz Drahos István koszorúzott.

A Felvidék visszatérésének 70. évfordulója

2008.október 11-én megemlékezését tartottak kunszentmártoni művelődésházban, ahol vitéz Víg László önkormányzati képviselő nemzeti úr képviselte Rendünket.

Komárom

November 6

70 éve egyesült újra a két Komárom

A globális történelem lokális örömmünnepe volt november 6-án a komáromi Jókai Filmszínházban. Észak-Komárom, a történelmi városrész Magyarországhoz történő visszatérésének 70. évfordulóját ünnepeltük közösen, méltósággal, felelősséggel. Tartalomban és formában is magasra tettük a mércét. Míves plakát, meghívó csalogatta.

az ünnepelni vágyó közönséget. Sokan megértették a történelmi pillanat vissza nem térő hívó szavát, a virágokkal díszített filmszínház 17.00 órára megtelt ünneplőkkel, érdeklődőkkel. Dr. vitéz Várhelyi András a Vitézi Rend főkapitánya köszöntötte az egybegyűlteket, szavai felidéztek a múltat, ugyanakkor a jelennek szóltak.

Vitéz Dienes Jenő konferálása mellett egy remek történelem-óra vette kezdetét. Elhangzott Fehér Csaba és Sárközi János tolmácsolásában a Kormányzó 1938. november 4-i hadiparancsa, majd a szemtanú Mécs Alajos írása a komáromi bevonulásról. Mózes László kürtjele, Miklós Józsefné Magdika és Ihász Beatrix éneke idézte a kort, tette még magával ragadóbbá az ünnepet. A megemlékezésre megérkezett a Kormányzó embernyi magasságú fa mellszobra, és a színpadon helyet kapott egy féltve őrzött ereklye, egy erre az alkalomra – 70 éve - hímzett nemzeti színű lobogó is. A fények kialudtak, a vásznon feltűnt a Délkomáromi polgármesteri hivatal, és előtte a Kormányzó úr, vitéz nagybányai Horthy Miklós fehér lován. A korabeli dokumentumfilm megmutatta mit jelentett e történelmi nap a hazájuktól elszakított embereknek. Virágszőnyeg, örömkönnyek, elcsukló hangok... Ez az a film, amit minden komárominak életében legalább egyszer látnia kellene... A filmvetítés után meglelt, kemény emberek törölgették könnyeiket, szívszorító látványban volt részünk. A Himnusz erőt sugárzó hangjai töltötték be a termet, majd megtettük az ősi utat az Észak-komáromi Klapka szoborig. Ezzel tartoztunk nagyapáink emlékének, és azoknak az embereknek, akiket egy tollvonással elválasztottak Hazájuktól. Gyertyafénnyel és a Szózat hangjaival tiszteltük

az ősi Komárom főterén.

Ezüton fejezzük ki köszönetünket mind azoknak, akik bármilyen módon hozzájárultak a rendezvény méltó lebonyolításához.

56-ra emlékeztünk!

a Vitézi Rend Borsod megyei szervezete nevében vitéz Mayer Péter székkapitány, vitéz Kocsis Pál és vitéz Szász Ottó koszorút helyezett el a miskolci 1956-os emlékműre.

A Corvin közben felállított emléktábla avatáson a Vitézi Rend nevében vitéz Kiss László törzskapitány, vitéz Mikecz András székkapitány, és vitéz Kovács László nemzetes urak koszorúztak

Október 23-án a Tisza-partiak Baráti Egyesülete, a MH 86. Helikopter Bázis és a Városi Önkormányzat összefogásával emléktáblát avattak v. Szathmári József őrnagy emlékére, születésének 100-ik évfordulóján, melyre a kegyelet virágait a Vitézi Rend nevében v. Molnár János székkapitány és v. Szathmári József, az elhunyt elsőszülött fia helyezték el.

V. Bornemissza György a Vitézi Zászlóval tiszteleg a kaposvári megemlékezésen

Maléter Pál kopjafájánál

November 3-án Tökölön, az állami kegyeleti megemlékezésen Maléter Pál kopjafájánál és szobránál, a díszőrséget vitéz Kiss László törzskapitány és az egykori 56-os bajtársak látták el.

Juta-dombi megemlékezés

November 4-én a Juta-dombi ütközet helyszínén a magyar katonai ellenállás hőseinek emlékművére a Vitézi Rend nevében koszorút helyezett el Dr. vitéz Nagy András és vitéz Apró József.

November 3-án

88 éves a Vitézi Rend

A Vitézi Rend gondolata történelmi múltunk alapjaira épült, gyökerei visszanyúlnak nemzeti fejlődésünk legrégebbi korszakaiba. Életre hívása is természetes folyamata a magyar történelem alakulásának. Ósi hagyomány a magyar történelemben a háborúk hőseinek földbirtokkal történő jutalmazása.

A vitézi tetteket királyaink Szent István óta nemességgel és földbirtokkal jutalmazták. Az Árpádok alatt a hadirendszer fejlődésével párhuzamosan vitézi osztály alakult. IV. Béla már erre a vitézi osztályra támaszkodhatott az ország tatárjárás utáni újjáépítésében.

Az első világháború alatt rendeletet hoztak arról, hogy a vitézséggel kitűnteket és a hősi halottak hozzátartozóit földbirtokadományban kell részesíteni.

Az első világháborút követő összeomlás zavaros időket hozott. A polgári forradalom után a kommunista rémuralom, majd a trianoni diktátum csődbe vitte az országot. Károlyi Mihálynak, a kommunizmus szálálcscsinálójának három hétig tartó uralma

elég volt ahhoz, hogy Kun Bélát hatalomra segítse. A négy hónapig tartó kommunista uralom nemzeti süllyedésünk legmélyebb pontját jelenti. A vörös uralom kiűtötte a fegyvert a magyar katona kezéből, határaink védelem nélkül maradtak, az ellenséges szomszédok nyomulása elkezdődött.

A románok tiszántúli győzelmének hatására Kun Béla társaival elmenekült, a románok pedig Budapestet is megszállták.

A forradalom természetes következménye az ellenforradalom. A zűrzavar folytatódott. 1919 október 23-án Párizs Budapestre küldte Sir George Clerk angol diplomatát, hogy az egyensúlyt veszített országot kiségitse a válságból és tanácsai alapján kormány alakuljon az összes párt részvételével. Az új parlament pártjai azonban tisztában voltak azzal, hogy a még fennálló zavaros helyzeten csak erős kezű vezetéssel lehet úrrá lenni.

Közben bekövetkezett, amire a Nyugat nem számított. A gondviselés már kiszemelte azt a vezérlő szellemet, aki majd rendet teremt és fölemeli a megsemmisülés szélén álló nemzetet. A pártok többsége az összpontosított hatalmat Horthy Miklós altengernagy a szegedi fővezér és honvédelmi miniszter kezében kívánta látni.

A Nemzetgyűlés 1920 március 1-én Hunyadi János és Kossuth Lajos után Horthy Miklóst Magyarország harmadik kormányzójának csaknem egyhangúlag megválasztotta.

Horthy még mint honvédelmi miniszter sürgető támogatója volt egy ésszerű földreform törvényi megalkotásának, amely kielégíti a földműves parasztság igényeit, de nem károsítja a hatalmat támogató földbirtokosok jogait és amely megjutalmazza a katonahősöket. Gróf Teleki Pál miniszterelnök felkérte Horthy Miklós honvédelmi minisztert, legyen ő a földreformot kidolgozó bizottság elnöke. Horthy a felkérést elfogadta és ezt a tisztséget mint kormányzó is ellátta.

Horthy kormányzó és gróf Teleki miniszterelnök a megvalósult földreform keretében adományozott vitézi telkekről szóló jogszabály végrehajtásával a hatósági joggal felhatalmazott Vitézi Széket bízták meg.

Az Országos Vitézi Szék a magyar állam különleges hatósága volt, majd a Vitézi Rend legfőbb irányító és döntéshozó szer-

ve lett. Első ülésén elnökének Horthy Miklós kormányzót választotta meg és egy később elfogadott szabályzat alapján „Vitézi Rend Főkapitánya” címmel is megtisztelte.

A Vitézi Szék tagjai voltak a miniszterelnök, a földművelésügyi-a belügy- a honvédelmi- és az igazságügyi miniszter egy-egy képviselője a Földhitel Intézetek Szövetsége ügyvezető igazgatója és az államfő által kinevezett öt személy.

A Vitézi Szék 1920 november 3-i ülésén Horthy Miklós javaslatára határozatot hozott arról, hogy a majd felavatott vitézek és a Vitézi Szék közösségének, mint egy szervezetnek a megnevezése „Vitézi Rend” legyen.

A Vitézi Rend alapítása tehát a Vitézi Szék határozatával 1920 november 3-án történt.

Itt legyen szabad kiigazítani azt az elterjedt tévhitet, hogy a Vitézi Rendet a kormányzó úr alapította. A Rend alapítását az arra jogosult testület, a Vitézi Szék e határozatával végezte el a demokrácia szabályai szerint. Mégis, Horthy nélkül se földreform, se Vitézi Rend nem lett volna.

A Vitézi Rend törvényes alapja és jogforrása a Szent Korona. A Rend alapítása idején Magyarország államformája alkotmányos királyság volt. Az alkotmány szerint a legfőbb állami hatalom megszemélyesítője a Szent Korona és a magyar nemzetet érintő minden jog tőle ered.

A Vitézi Rend alapítását a magyar törvényhozás megerősítette és az 1920. év XXXVI. törvénycikk 77. paragrafus-a törvényerőre emelte. Az alapítás tehát a Szent Koronától eredő tényezők közreműködésével történt. A Vitézi Rend ma is a Szent Koronát tekinti legfőbb védnökének.

Az első nyilvános vitézavatás 1921 augusztus 21-én történt a királyi várkertben, a Vitézi Rend időtlen időkre szóló megalapításának nagy műve befejezésének alkalmából. Ezt megelőzően már volt egy zártkörű avatás a várkápolnában, amelyen a Rend vezetői kerültek felavatásra.

Horthy Miklós kormányzó a Vitézek Főkapitánya azokat avatta vitézzé, akik a harctereken személyes bátorsággal helyt álltak és ezért magas kitüntetésben részesültek.

Az arra érdemeseket vitézi birtok adományozásával jutalmazta.

A vitézi rend tagjai lehettek társadalmi állásra és rangra való tekintet nélkül mindazok a magyar állampolgárok, akik az előírt feltételeknek megfeleltek. A kötelességek és jogok minden tagra egyenlőek. A Rend tagjai egyforma jelvényt viselnek. A Vitézi Rend nemes értelemben demokratikus szervezet. A vitézi cím, az ünnepélyes avatás, valamint a várományosi jog a régi lovagrendek hagyományait is őrzi.

Idézzük fel Horthy Miklós kormányzó a Vitézi Rend Főkapitánya 1921. augusztus 21-én az első nyilvános vitézavatáson mondott beszédének néhány gondolatát: ..."örökké égő oltárt emelek, amikor a nagy háború legjobbjait hozzákötöm a hazai röghöz, amely nemcsak tovább táplálja a hősök nemzetségét, hanem megteremti, hirdeti és ápolja a magyar vitézség kultuszát."

„A Vitézi Rendnek hármass célja van: Jutalmazni a vitézséggel párosult honfíerényt, megtartani a nagy idők legjobbjait és biztosítani a hősök nemzetségének fennmaradását, végül bennük és utódaikban a magyar fajnak olyan hatalmat biztosítani, amely retentő erővel sújt le minden felforgató, állam- és nemzetellenes törekvésre.”

„Egész erőmet és véretem az elárult, kifosztott, meggyalázott hazánk szolgálatába állítottam. Tudom, hogy Ti, kiknek múltja tiszta, mint a kristály, akik bővelkedtek a férfierényekben, kikre mindig büszkeséggel és szeretettel gondolok, lelkesedéssel haladtok velem, a becsület és az önzetlenség útján.”

Felmerülhet a kérdés hol helyezkedik el a Vitézi Rend a mai magyar társadalomban?

A Vitézi Rend nem múló epizód, az alapítók „időtlen időkre” hozták létre. A Vitézi Rend nem elévült társadalmi rendszerek elhamvadt tüzét kívánja élesztgetni. A Vitézi Rend a történelmi és a korszellem alakító hatásának magát rugalmasan alávető, de a gyökereket tiszteletben tartó egységes szervezet kíván lenni. Mint társadalmi szervezet napi politikával nem foglalkozik, de világnézetiileg a nemzeti elkötelezettséget és a magyar keresztény-keresztény értékeket képviselő szellemiség köréhez kíván tartozni. Ebből következik a Rend eszménye és célja.

A Vitézi Rend eszménye a katona esz-

mény, ahogy azt Zrínyi Miklós a költő és hadvezér megfogalmazta: „ adassék tisztelet a katona eszménynek, a Hazáért megdicsőültek szelleme, töltsön el és a magyarok Istene segítsen meg minket.”

A Rend tagja síkra száll olyan eszményekért, mint Isten, Haza, család, független ország, demokratikus társadalmi rend, tagadja Trianon jogosságát, harcol a nemzet életerejét csökkentő törekvések ellen és kész hazáját élete árán is megvédeni.

A Vitézi Rend célja, hogy tagjai családjukkal békében bölcs és dolgos, háborúban erős, Hazához hű a magyar társadalmat erősítő szervezetet képezzenek. Célja, hogy jutalmazza és hűségben megtartsa azokat, akik háborúban és nemzeti felkelésekben nemzeti érzésükkel és vitézségükkel kitűntek.

A Vitézi Rend tehát széles társadalmi alapokon működő, hősi teljesítmények emlékére létrehozott hazafias szervezet.

A Vitézi Rend a várományosi rendszerével az utódokban is jutalmazni kívánja az apák hősi múltját az érdemes és érdekelt leszármazottak a Rendbe való felvételével.

A felsorolt erények pillére és letéteményese a VITÉZI CSALÁD, amely őrzi és átmenti ezeket az értékeket az utódokra. A vitézi család az erős nemzeti gondolat bölcsője. Természetes törekvése a szabad, független magyar állam, beilleszkedve a békés nemzetek közösségébe, amit ma Európai Uniónak nevezünk. Ezzel a szemlélettel az európai fejlődés érdekei is szolgálja.

v. Hellebronth Gusztáv

November 11. az I. világháború befejezésének 90.évfordulója

V. Varga Károly az I. világháború áldozatainak kaposvári emlékművénél tiszteleg a Vitézi Zászlóval

A Vitézi Rend tisztújító küldöttgyűlése

Június 29-én tartotta rendünk tisztújító küldöttgyűlését az alábbi napirendi pontokkal :

Főkapitányi beszámoló,

Pénzügyi beszámoló és felmentvény megadása,
A Vitézi Rend tisztségviselőinek megválasztása

Vitéz Bősze József ügyvezető törzskapitány, főkapitány helyettes megnyitotta a küldöttgyűlést és közösen elmondták a Magyar Hiszekegyet, majd elénekelték a Himnuszt.

Dr. vitéz Várhelyi András elnök-főkapitány beszámolójában értékelte a Vitézi Rend négy éves tevékenységét. Sajnálatait fejezte ki, hogy nyolc év alatt sem sikerült az egység megteremtése az elszakadt csoportosulások vezetőinek makacs hozzáállása, valamint a jogerős bírósági ítéletek be nem tartása miatt, melyek a szabadalmilag védett „Vitézi Rend” szóösszetétel és a Vitézi Jelvény törvénytől való használatára vonatkoznak.

Dr. vitéz Várhelyi András főkapitány beszámolóját tartja

A nemzetközi kapcsolatokat gyümölcsözőnek ítélte meg, kiemelten a Bajor Katonai Szövetséggel és a Vatikánnal. Egyik fő feladatnak jelölte meg az idős rendtársakkal való kapcsolat fenntartását, továbbá kiemelten foglalkozott a fiatalítás igényével. Kijelentette, hogy tartuk szem előtt, hogy megjelenésünkkel üzenetet hordozunk – a tiszta erkölcs és a hazafias helytállás legmagasabb minőségét. A pénzügyi beszámolót, melyet a küldöttek a meghívóhoz mellékelve megkaptak, a küldöttgyűlés egyhangú szavazással elfogadta, és a felmentvényt megadta.

A tisztségviselők választásának eredménye :

A Választmány (Vitézi Szék) összetétele :

Dr. vitéz Várhelyi András elnök-főkapitány

vitéz Gázsó János ügyvezető törzskapitány, főkapitány-helyettes

vitéz Koós Ottó főszéktartó, főkapitányhelyettes

Dr. vitéz Zsigmond András, a Határon Túli Területek helyettes főkapitánya

vitéz Pintér Árpád, Budapest törzskapitánya

vitéz Bazsó Károly, Komárom-Esztergom + Győr-Moson- Sopron megye törzskapitánya

vitéz Varga László, Fejér + Veszprém megye törzskapitánya

Dr. vitéz Székelyhidi György, Vas + Zala megye törzskapitánya

vitéz Kiss László, Pest megye törzskapitánya

vitéz Honti Péter, Nógrád + Heves megye törzskapitánya

vitéz Dancs Zoltán, Borsod-Abaúj-Zemplén megye törzskapitánya

vitéz Rády András, Hajdú-Bihar + Szabolcs-Szatmár-Bereg megye törzskapitánya

vitéz Bornemissza György, Baranya + Tolna + Somogy megye törzskapitánya

vitéz Kovács Gyula, Bács-Kiskun + Jász-Nagykun-Szolnok megye törzskapitánya

vitéz Waldner Tibor, USA Országos törzskapitány

vitéz Kristóf László, Kanada törzskapitánya

vitéz Pákh Imre, USA központi törzskapitánya

vitéz Mikecz András székkapitány

A Választmány póttagjai :

Dr. vitéz Tóth Csaba, Rendi Ügyész

vitéz Drahos István, kincstárnok

vitéz Dienes Lóránt, Díszegység parancsnok

vitéz Kovács Jenő

Etikai és Fegyelmi Bizottság elnöke :

Dr. vitéz Székelyhidi György törzskapitány

Felvételi Bizottság elnöke :

vitéz Bornemissza György törzskapitány

A küldöttgyűlés elfogadta **V. Bősze József** ügyvezető törzskapitány, főkapitány-helyettes nyugállományba vonulási kérelmét, és megköszönve a Vitézi rend érdekében több mint egy évtizeden át végzett áldozatos munkáját, részére **nyugállományú főkapitány-helyettes** címet adományozott.

VII. Országos Kegyeleti Konferencia

Rangos és hasznos konferencián képviseltem a Vitézi Rendet 2008.november 13-án a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum dísztermében. Katona Tamás levezető elnök közreműködésével és a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság támogatásával komoly média jelenlét mellett sok kiváló előadást hallhattunk a kegyeleti tevékenység törvényi, anyagi, társadalmi helyzetéről. Szlovákia, Lengyelország, Erdély képviseletében lebilincselő előadást tartottak kiváló szakemberek magyarul.

Puskás Béla a Mártírok és Hősök Közalapítvány kurátora Voronyezsben járt egy lelkes kis csapattal. A 12 meghívott országot állami szinten képviselték, kivéve hazánkat. Ez minősíti a jelenlegi kormányt és a HM vezetését is. Hozzászólásomban megemlékeztem az I. Világháború bejezésének 90-ik évfordulójáról és a kaposvári megemlékezés sikeres szervezéséért köszönetet mondtam. Pécssett a tisztességes protokollt mellőzve, több társadalmi szervezet képviselőjét, így a VITÉZI REND székcapitányát sem engedték koszorúzni. Szót emeltem a II. Világháború hőseinek méltó emléket állító köztéri emlékmű létrehozása érdekében a fővárosban. Kértem a Legénységi Arany Vitézségi Érem hős katonáiról szóló könyv mielőbbi kiadását.

Remélem ez a konferencia is segít az óriási kegyeleti hagyaték, ezen belül a hősi halott katonák sírjainak emlékhelyeinek létrehozásában, a meglévők felújításában.

Isten áldja a világ bármely táján lévő katonasírokat és segítse a sokat szenvedett hozzátartozókat.

V. Bornemissza György

Halottak Napja

Ezen a napon minden más
Újra mélyen érint meg a gyász
Nincs már velünk együtt
Kit ismertünk vagy szerettünk
Ma lélekben újra együtt lehetünk.

Eszembe jutnak az együtt töltött napok
Fülemben újra megcsendült a hangod
Szinte látom minden mozdulatod
Nem is tudhatod, mennyire váj hiányod.

Gyertyákat gyújtunk és mécseseket
Ezek a fények világítsanak Neked
Örök világosságban, békességben nyugodj
Soha el nem felejtünk, biztosan Tudod!

(anna)

Hadisírok gondozás

A Vitézi Rend a Magyar Nemzetőrséggel és a Magyar Tartalékos Katonák Szövetségével karöltve 2008-ban 122 honvéd és 20 civil áldozat sírját méltóképpen helyreállította, melyet augusztus hónapban katonai tiszteletadás mellett az egyházak is felszenteltek.

vitész Bányai István Károly

II. Hagyományőrző Emléktúra Csepelen

Vitéz Mikecz Kálmán huszár ezredes Honvéd és hagyományőrző Huszár Bandérium, 2008. augusztus 9-10-én második alkalommal szervezett emléktúrát az első Árpád kori ménes megalapítása, továbbá az 1848-as Szabadságharcban, valamint az I. és II. világháborúban hősi halált halt honvédek és huszárok emlékére, Csepel sziget területén. A tervezett program az alábbiak szerint valósult meg

Az emléktúra résztvevői

1.nap: a megemlékezés a Tököli Hősök terén vette kezdetét, majd személykocsival Szigetújfalu és Ráckeve településeket kerestük fel. Szigetszentmárton és Szigetcsép községeket már lóháton, a tervezettnek megfelelően kerestük fel.

2.nap: Halásztelek, Szigetszentmiklós, Szigethalom településeken felállított emlékműveknél katonai tiszteletadás mellett mécses gyűjtöttünk és emlékeztünk a hősökre. A túra zárása a Tököli Polgármesteri Hivatal előtti téren huszár díszszemlével fejeződött be, ahol ünnepélyes keretek között köszöntük meg a részvételt, és avattuk fel új huszárainkat.

A bandérium lóháton

bővebben a www.mikeczbanderium.hu oldalról

v. Kiss László ha.ő. hu. hadnagy

Vitézi esküvő!

vitéz Kovács Krisztián és Horváth Henrietta esküvője július 26-án Tökölön.

Vitézi örömhír!

Vitéz Simon Stefan rendtársunk családjába megérkezett a kis Lara

Taufe von Lara Josephine Simon
05. Oktober 2008

Pályázat!

A Vitézi Rend főkapitánya pályázatot ír ki

„ VITÉZSÉG MA ”

címmel, írásos pályamunkák elkészítésére. A pályamunkák tartalma olyan megtörtént események, riportok, élménybeszámolók, hőstettek, valamint megvalósítható tevékenységek bemutatása, melyek a Vitézi Rend társadalmi elismertetésének szélesítését, szerepének és jelentőségének erősítését szolgálják. A pályázat terjedelme maximum 4 gépelt oldal, melyet a Vitézi Rend székhelyére – 1134, Budapest Gidófalvy

utca 1/B – kell küldeni.

Beküldési határidő: 2009.március 15

A pályamunkákat 3 tagú bizottság bírálja el:

I. díj: 30.000,-Ft

II. díj: 20.000,-Ft

III. díj: 10.000,-Ft

A sikeres pályamunkákat a Vitézek Lapja folyamatosan közzé teszi.

TÁJÉKOZTATÁS

2008.április 19-én tartotta a Doni Bajtársak Szövetsége rendes évi közgyűlését, melyen több változás is történt.

A szövetség elnöke Fóris Elemér tisztségéről korára és egészségéri állapotára hivatkozva lemondott, helyette Rendtársunkat **vitéz Bobory Zoltánt** választották meg.

Működéséhez továbbra is eredményes és sikeres munkát kívánunk.

Továbbá javasolták a szövetség nevének megváltoztatását, melyet a közgyűlés egyhangúlag elfogadott. A szövetség új neve: **„Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség”**. A közgyűlést követő bajtársi ebéd után a Mészeg-hegyen lévő Don-kanyar Kápolná-nál a Vitézi Rend elhelyezte koszorúját.

(v. Koós Ottó)

Jelentkezés a Vitézi Rend díszegységébe!

Várjuk azon 18-35 éves, minimum 175cm testmagasságú, átlagos, vagy sportos testalkatú vitézek jelentkezését díszegységünkbe, akik fegyelmezett, díszes megjelenésükkel, kiemelt módon szeretnék képviselni Rendünket, öregbíteni hírnevünket.

Megjelenés a díszegységben évente 3-4 alkalommal kötelező (Doni megemlékezés, Magyar Hősök Emlékünnepe, Szent István körmenet, Vitézavatás.)

A díszegyenruhához –mely honlapunkon fényképen megtekinthető – a Rend-anyagi támogatást nyújt.

A jelentkezéssel kapcsolatban bizalommal forduljanak: v. Dienes Lóránthoz az alábbi telefonszámon vagy email címen:

Tel.:06204602363,

Email: dieneslorant@gmail.com

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK

v. Kállay László	Budapest
v. Dölles József	Ráckeve
v. Kiss László	Nagykálló
v. Kövesi József	Budapest
v. Gedóváry Ilona	Gödöllő
V. Nagy Dénes	Budapest
v. Mógor Tamás	Pápa
v. Vasali István Miklós	Budapest
V. Papp József	Szeghalom
v. kemenesi Nagy Károly	Budapest
v. Garancsy Zoltán	Farmos
v. Soproni Károly	Sopron
v. Hlavács Ferenc	Gyöngyös
v. Deme Géza	Felcsút
v. Pápay Zoltán	Sátoraljaújhely
v. Czeglédy Ferenc	Székesfehérvár
v. Bitter Bogár László	Budakalász
v. Molnár József	Tápiószecső
v. Gallai József	Zalaegerszeg
v. Kapi Béláné	Budapest
v. Hernády Ferenc	Budapest
v. Horváth György	Baja
v. Sónyi Walter	USA

Vitéz rendtársaink emlékét kegyelettel megőrizzük!

Rendünk támogatása, tagdíjfizetés

A Vitézi Rend vezetése köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik idén vagy a korábbi években személyi jövedelemadójuk 1 %-át a Rendnek ajánlották fel. A támogatást valamennyi esetben a Vitézek Lapja megjelenítésére fordítottuk. Egyúttal kérjük Rendtársaink közreműködését a következő esztendőben is!

Köszönettel veszünk bármilyen jellegű egyéb támogatást is.

Adószámunk: 18043224-1-41

Bankszámlaszámunk:

11991102-02911463-00000000

Aktuálissá válik a 2009. évi, valamint az elmaradt tagdíjak befizetése. A tagdíj összege 3.000,-Ft, 80 év feletti és nappali tagozatos tanulók részére 500,-Ft. A tagdíjfizetéshez a területi előjáróktól lehet csekket kérni. Ezekkel a befizetésekkel a Rend vezetése az éves küldöttgyűlésen elszámol. Minden más tagdíjbevétele szabálytalan és törvénytelen.

Köszönetnyilvánítás!

A Vitézi Rend köszönetét fejezi ki v. Máriási György, v. Mikecz András, és v. Debreczeni Lajos rendtársainak, akik önzetlen munkájukkal hozzájárultak Székházunk belső felújításához.

HATÁROZAT

Fegyelmi büntetés kiszabásáról

A vitézi Rend Etikai és Fegyelmi Szabályzata III. Fejezet III. Cím 21.pontjában írt jogkörömnél fogva

vitéz Kovács Imre nemzetes urat

a Vitézi Rend elárulása fegyelmi vétsége elkövetése miatt a **Rendből való kizárás** fegyelmi büntetéssel sújtom, egyben elrendelem Rendi kitüntetései visszavonását, valamint megállapítom, hogy Vas-Zala megyék törzskapitányi tisztségviselői tisztsége a büntetés kiszabásával megszűnik.

2008.június 27.

Dr. vitéz Várhelyi András
főkapitány

Kiadja: a Vitézi Rend

1134 Budapest, Gidófalvy u. 1/b

Tel/fax: 239 – 3094, Szerkesztésért felel:

v. Mikecz András Pest-megyei székkapitány

www.vitezirend.com

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A cikkek a rendtársak személyes véleményét tükrözik, s nem feltétlen azonosak sem a Rend hivatalos, sem a szerkesztőség álláspontjával.

Lapzártá: 2008. november . 20. ISSN 1419 – 1792